Painos on nyt 6270

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 37 TIISTAINA, SYYSKUUN 12 P.—TUESDAY, SEPTEMBER 12 1916 — Kuudes vuosik.

Miten Alitalon Antista tuli sosialisti

Kirj. MIILIA.

(Jatk.)

JOHDANTO: Antti Antinpoika myydään huutolaisena, kun hän on kuuden vuoden vanha, kahden hänestä vanhemman sisarensa kera. He ovat orpolapsia. Antti joutuu taloon, joka tunnetaan sekä huutolaisten että palvelijain kidutuspaikaksi. Kovaa saa Antti siellä kokea ja olisi kai kuollut sen kovan kohtalon seurauksista, jos ei isäntärenki Matti olisi ruvennut häntä hoitamaan ja suojelemaan. Kului vuosia, palvelijat vaihtuivat joka vuosi, mutta Matti pysyi talossa Antin tähden. Kerran isännän ja Matin välillä tuli niin kova riita, että Matti uhkasi tehdä paljastuksia talon sisäisistä asioista. Silloin isäntä teki sovintoa ja sovintoryypyn sekaan pani myrkkyä ja Matti oli poissa. Kului taas vuosia. Paljon ankaraa kohtelua sai Antti kokea, mutta Alitalon isännän hyvä ystävä, pitäjän rovasti, parhaan kykynsä mukaan kylvi nöyryyden ja alistuvaisuuden henkeä Antin sydämeen Rippikoulun käytyä pääsi Antti palkkarengiksi. Kului taas vuosia, Taloon tuli piiaksi eräs Miina-niminen nuori nainen, joka rakastui Anttiin ja siksi jäi taloon vielä toiseksi vuotta. Alitalon isäntä pelkäsi, että Anttikin voisi joskus suuttua ja lähteä talosta. Siksi hän keksi keinon naittaa Antti ja miina sekä "ylentää" Antin muonamieheksi.

Ja niin isäntä laittaa Antin ja Miinan kuulutuksiin ja määräajan kuluttua hankkii rovastin taloonsa vihkimään Antin ja Miinan. Talon isäntärenki Jaska pitää hommia silmällä ja koettaa avata nuoren parin silmiä näkemään mihin orjuuteen rikas isäntä heitä koettaa kytkeä.

Isäntä on muonarengilleen antanut vanhan ränsistyneen ja lahon tuvan asunnoksi ja kokonaan riittämättömän ruokavaraston vuoden palkaksi.

Jaskan määräyksestä oli hääväki kokoontunut ruohopihan veräjälle odottamaan vihittyjen tuloa. Kun Jaska ehti veräjälle morsiusparin kanssa, kajahti heitä vastaan voimakas eläköönhuuto nuoren parin kunniaksi. Tytöt ottivat sulhasen voimakkaille käsivarsilleen istumaan ja samoin tekivät pojat morsiamelle ja niin sitä mentiin riemumarssissa hanurin soittaja edellä soittaen häämarssia.

Rovasti katseli ikkunasta nuorten puuhia ja huokasi:

—Jumala anna anteeksi heidän tyhmyytensä.

Isäntä pyysi rovastin tulemaan vierashuoneeseen, missä oli hääpöytä komeasti katettuna. Ei siitä puuttunut ruokaa eikä juomaa. Pian olikin rovasti unhottanut millä asialla hän talossa oikeastaan oli. Puhui puuta heinää. Mutta isäntää harmitti se kasvatussaarna joka jäi kesken eikä parhain konjakkikaan saanut hänen harmiaan lannistumaan, ja sitä kiehuvaa vihaa mikä hänen sisässään raivosi erittäinkin Jaskaa kohtaan. Hän muistutti rovastia, että muistaisi nöyryyttää Antin ja Miinan niinkuin väännetyn vitsan. Rovasti tapaili muistiaan ja vihdoin hihkasi:

—Hih! Maljamme! Olin aivan unhoittaa, että nyt juodaan häitä. Kippis vaan! Kyllä minä ruoskin jumalan sanalla tuon kiljuvan joukon, joka tanssillaan saastuttaa huoneen, missä jumalan viljaa puidaan. Sinä olet isäntä talossasi ja annat legionan perkeleitä kokoontua riiheesi temmeltämään. Minä menen ja ajan joka sorkan pellolle, sopersi rovasti ja yritti nousta, mutta eivät jalat kannattaneet tuota pyhällä hengellä täytettyä vatsaa. Rovasti vaipui väsyneenä takaisin tuolille ja kuiskasi:

—Voi teitä, te synnissä rypijät, kun ette edes pelkää jumalan vihaa.

Isäntäkin oli jo väsynyt ja autuaallinen rauha vallitsi huoneessa.

Riiheessä oli ilo ylimmillään. Siellä naurettiin ja laulettiin, soitettiin ja tanssittiin. Pojat opettivat sulhasta tanssimaan eivätkä lakanneet ennekuin Antti osasi valssin ja sitten hän onnellisena Miinansa kanssa tanssi ja toiset iloitsivat ja nauroivat niin että riihen mustat seinät kaikuivat. Jaska kantoi ämpärillä vettä kaivosta, jota tarjosi häävieraille tomusen palan painoksi ja tapansa mukaan laski sukkeluuksia:

—Viivähdin vähän kun vein ensin rovastille hyvää viinaa ja toin sitte tänne huonompaa ettette juopuisi.

Niin yö kului rattoisasti että ennenkuin kukaan odottikaan alkoi aamu valjeta. Silloin tuli hälinä kun kukin kiirehti kotiinsa lähtöä, että ehtii aikoinaan työhön.

—Ensiksi saatetaan nuori pari pesäänsä, huusi Jaska, johon kajahti vastaukseksi kuin yhdestä suusta:

—Saatetaan ja soitetaan!

Hääväki marssi vanhaa tupaa kohden soittaja kulkien edellä soittaen ja joukko laulaen perässä.

Rovasti ja isäntä heräsivät autuaallisesta unestaan ja peljästyneinä riensivät ikkunaan katsomaan onko tuli irti.

—Mitä saatanan joukkoa tuo

(Jatkoa 7:llä sivulla.)

Miksi Debs pitäisi valita kongressiin

Kirj. Basil M. Manly.

Minä en ole sosialisti, mutta silti minä pitäisin Debsin valitsemisen kongressiin yhtenä suurimpana tapahtumana ihmispolven ijässä.

Kongressissa on useita miehiä, jotka taistelevat melkein vaikka minkä asian oikealla puolella, ja usein taistelevat rohkeasti ja epäitsekkäästi, jos heitä siihen voimakkaasti kehotetaan. Mutta melkein poikkeuksetta pitää heille ensin opettaa mikä on asian oikea puoli. Nämä miehet ovat hyviä politikoitsijoita, mutta huonoja taistelijoita yleisen hyvän puolesta. Sillä se on huono sotilas, jolle täytyy opettaa millä puolella hänen tulee taistella kukin taistelu ja jota täytyy niiden puskea eteenpäin, jotka ovat hänen takanaan.

Jos Debs olisi kongressissa, niin olisi siellä silloin kuitenkin yksi mies, joka olisi heti oikealla puolella, ja joka hyökkäisi vihollisen rintamaa vastaan jo ennenkuin se olisi valmis taisteluun.

Voite ottaa jokaisen tapahtuman Debsin elämässä ja analyseerata sen niin tarkkaan kuin haluatte, ja te ette tule havaitsemaan ainoastaan sitä, että hän ei ole koskaan vahingoittanut ainoatakaan ihmisolentoa edes katkerimmissa taisteluissaan, mutta myöskin sen, että koko hänen elämän uransa läpi hän on aina taistellut heikkojen ja sorrettujen puolesta epäitsekkäästi ja uskollisesti.

Jokaisen henkiiön, joka on sitä mieltä, että ihmislapsi ansaitsee enemmän huomiota ja on enemmän arvoinen kuin dollari, pitäisi äänestää Eugene V. Debsiä kongressiin. Minä toivon, että minä voisin äänestää häntä.

(Edelläolevan kirjoittaja on entinen Yhdysvaltain teollisuussuhteita tutkineen komissionin tirehtööri.)

"Jäsen" ja hänen vaimonsa

(Alkup. kirj. juudankielellä)

Mr. Glock on ammatiltaan kirjaltaja. Kirjaltajat ovat järjestyneitä. Mr. Glock ollen järkevä työmies, on tietysti järjestönsä jäsen. Veli Glock ei ole samallainen kuin monet toiset, että yhtyy unioon vain maksaakseen jäsenveronsa ja siinä kaikki. Veli Glock on sitä mieltä (ja oikeassa hän onkin) että hänen on välttämättömästi käytävä unionsa kokouksissa, joka kokoontuu joka maanantai-ilta.

Tällä uniolla kuten monella muulla järjestöllä on toimeenpaneva komitea, joka pitää huolta union asioista. Veli Glock, joka on yksi uskollisista jäsenistä, valittiin toimeenpanevaan komiteaan, joka kokoontuu joka tiistai-ilta.

Tämä unio on myöskin yhteydessä unioiden keskusjärjestön kanssa. Ja koska veli Glock on toimelias jäsen, uskollinen ja aulis, valittiin hänet myöskin edustajaksi unioiden keskuskomiteaan, joka kokoontuu joka keskiviikko-ilta.

Ylläkerrotusta näemme, että veli Glock on luokkatietoinen työmies ja ollen sitä on hän myöskin sosialistipuolueen jäsen. Sosialistiosasto kokoontuu joka torstai-ilta, ja hänen kunniaksensa meidän täytyy sanoa, että Mr. Clock käy säännöllisesti osaston kokouksissa.

Sosialistipuolueen osastoilla on myöskin keskuskomiteansa, joka kokoontuu joka perjantai-ilta, ja sanomattakin jo arvaamme, että Mr. Glock on osastonsa edustaja keskuskomiteassa. Tällä keskuskomitealla on myöskin toimeenpaneva komiteansa ja Mr. Glock on jäsenenä tässä komiteassa, joka kokoontuu joka lauantai-ilta.

Sunnuntai-ilta on ainoa ilta viikossa, jolloin Mr. Glock on vapaa sitovista velvollisuuksista. Sinä iltana ei hänellä ole mitään virallista tehtävää. Ja silloin hän ei todellakaan tiedä miten aikansa kuluttaisi. Hän on levoton. Joskus hän menee sunnuntai-iltana johonkin joukkokoukseen tai kuulemaan jotain väittelyä. Mutta ikävintä on se, että näiä joukkokokouksia ja väittelyjä ei riitä joka sunnuntai-illaksi. Ja niin hän toisinaan menee tapaamaan jotain toveriaan, juttelemaan hänen kanssaan aikansa kuluksi. Eihän voi tietää mitä minäkin iltana voi tapahtua, mutta kaikenkaikkiaan mitä ikänä